

BRIEFJE VOOR LATER

Het was in de lucht die we in- en uitademden
in de schrikhuppeldans van de grond door ons heen
in het kindertijdkoeren van duiven, in het knarsen van trams
in onze lijstjes, plannen, herinneringen, in het steeds maar

wensen ergens heen te gaan dus dit hier te verlaten
maar ik zei het niet en de aarde draait, draait onherroepelijk
verder de tijd zonder jou in terwijl dat niet kan want
ik lach met jouw adem en ik loop met jouw benen

dus dit is een brief in een fles in een oceaan van materie
die duurt van begin naar begin naar weer beginnen
opdat ik het ooit tegen jou wél gezegd heb. Dit:
het heelal is een lichaam dat ademt van oerknal naar oerknal

alle mogelijke variaties van de clustering van moleculen
zijn gebeurd en zullen weer gebeuren, oneindig
veel bewegingen van zwellen en krimpen later
zitten we samen aan tafel, ik houd je handen vast

en zeg: het heelal is een lichaam dat ademt,
we hebben in alle variaties al samen bestaan, ooit
zijn we er weer, zitten we hier aan precies deze tafel
te lachen, want het heelal is een lichaam dat ademt.

Esther Jansma

Uit: Nieuw Werk, zes gedichten

In: AWATER. Poëzietijdschrift. Een uitgave van Stichting
Poëzieclub. Najaar 2018, jaargang 17, nummer 3